

terjedt a XIX. században. Ez a század mindent jól tudhatott, csak egyet nem: a vallásos lélek mélységeibe behatolni. S így természetesen Dávid Ferenc alakját sem mérhette fel bármennyire erősítette is, hogy Dávid épen csak hozzája illik, épen csak az ő számára prédikált s épen csak ő tudja megérteni. Ennek épen az ellenkezőj: az igaz.

Dr. Iván László.

Lépcső-genezis.

Az embereknek egyszer kellett valami,
Amin az útja jejelé vigyen,
— Mert a titkos erő'c jeljelé lökik —
S amin ez emb.r nehá megpihen,
Ha sulya jelfelé röt.ön nő,
S a vág,ak után a jutásban megáll,
Hogy meg i e ölje a szivdobogás: .
Igy lett a lépcső !

Az örök emberi akarás,
Ez az ac.l-éső
Ott lebegelt a vágyak tengerén
Es szóit: legyen lépcső !

És megrezdül a kő s a fa,
A szikla és az erdők cserhada.
Irtó ütések alatt a véső
Nyögött, izott és remegtt,
De meglett: a lépcső.

S most b építve erősen egy helyre
Áll itt is, ott is egy-egy gyermeke.
Dacol az i övel, vinarra', s-ékel,
Rátipor naponta lábak ezere;
Emelkedik raj'a álmoz ezere;
Kit a mélységből üznek fel a vágyak,
Kit a maga ságból zudít le a bánat,
A koldus, a király mind rajta jár.
Emberélet kincsek n'ma, titkos öre
Maga az Isten is rálép a lép.sőre.

S e földön, — lá'od, — a legszebb lépcső,
Kit megérint az életnek mind:n rezdülése,
A művész, a k itő.

Fekete Lajos.

Szenczi Molnár Albert.

1934 január 17-én mult háromszáz esztendeje, hogy a cluji unitárius eklézsia harangozó könyvébe feljegyezték: „Pulsatum est pro reverendo. Molnár Albert!” Az az ember, akinek lelki üdvéért néhány percre megkondultak a cluji unitárius templom harangjai, csendesen és egyszerűen távozott el az élők sorából járváuy és háboruk közepette és hogy milyen érték szállt vele korán a sirba, azt kortársai közül csak kevesen sejtették. Ki volt Szenczi Molnár Albert? Háromszáz év távlatáról nem lesz érdektelen felidézni emlékét ma, amidőn a társadalmi és nemzeti harcok könyörtelen világában oly könnyen megfélemezünk nagyokról és kicsinyekről, élőkről és halottakról egyaránt. Milyen kor gyermeke volt? Mit adott a magyarságnak? Mik voltak életeszményei? És mi maradt meg ma belőle? Ezek azok a kérdések, amelyek önkéntelenül ajkunkra tolnak?

Sokan Szencziben az erdélyiség előfutárját látják és szeretnék általa is a transilvanizmus mai bizonytalan hitvallását igazolva látni. Származására nézve Szenczi kétségtelenül erdélyi volt. Székely erdetét ő maga is büszkén vallja, de születése, nevelése, világfelfogása, eszményei távol állanak az erdélyiségnek nemcsak mai, de akkori értelmezéstől is. Élete olyan, mint egy színes film, amely magával ragad, lenyűgöz és mindvégig rabjává teszi érdeklődésünket. Hadd peregtessük le szemeink előtt ennek az életnek gazdag filmjét. ahonnan nemcsak az ő, de sokszor mindannyiunk magyar sorsa is felénk tükröződik. Szenczi szülei székely iparos családból származtak. A szegény emberek vándorutját követve jutnak el a Felvidékre és telepednek le Szencz községben. Itt születik meg Szenczi Molnár Albert 1574 augusztus 30-ikán. Apja hat testvére közül csak őt tudja taníttatni, de csak nagy nehézségek árán. Szülőfaluja után Győrben, majd Gönczön és Debreczenben tanul tovább. Bolyongása már kora gyermekségében elkezdődik, az a nyomor hajtotta bolyongás, ami mögött nem a vagyonélvezetekre sarkaló aranycsilíngelése hallik, hanem az elnyomott szegénység tompa zokogása és hasztalan kö-